

NASLOVNICA slika

POZDRAV

STROKOVNI DEL

*

KRONIKA

VOLITVE STANOVALCA V SVET ZAVODA

20. aprila smo v jedilnici Doma starostnikov, izvedli volitve stanovalca v svet zavoda. Volilna komisija v sestavi: Štahr Marija, Kreft Oto, Fajmut Kristjan, je pripravila vabila in glasovnice, katere so težje pokretnim razdelile oddelčne sestre. Glasovanje je bilo tajno in je trajalo do 13. ure. Po glasovanju se je izvedlo preštevanje, rezultati pa so bili isti dan objavljeni na oglasni deski. V svet zavoda je bil izvoljen stanovalec Kremzer Alfred.

Foto

ODHOD DR.LASIČEVE

Foto

ROJSTNI DNEVI

APRIL

Praznovalo je 25 stanovalcev.

29.4. – 93 let gospa **Gerold Berta** – najstarejša stanovalka v tem mesecu

21. 4. – 80 let gospa **Bukovec Antonija**

22.4. – 90 let gospa **Poplas Helena** (na sliki)

MAJ

Praznovalo je 28 stanovalcev.

80 – letnico so slavili:

Ledinek Marija (na sliki)

Raztočnik Peter

Jeseničnik Ivanka

JUNIJ

Praznovalo je 24 stanovalcev.

23.6. - 80 let gospa **Škratek Amalija**

28.6. – 93 let gospa **Gajšek Amalija** - najstarejša v tem mesecu

JULIJ

Praznovalo je 19 stanovalcev.

7.7. – 80 let gospa **Rotovnik Ana**

25.7. – 91 let gospa **Praprotnik Ana** – najstarejša v tem mesecu

AVGUST

Skupaj je praznovalo 23 stanovalcev.

26.8. – 96 let gospod **Črešnik Ivan**

27.8. - 96 let gospa **Klančič Rozalija** – najstarejša stanovalka v Domu

80 letnico sta praznovali:

Štahr Marija (na sliki)

Mager Marija

foto

V mesecu avgustu pa sta na isti dan (2.8.) praznovala tudi naša najmlajša stanovalka **JURAK Erika** – 40 let in stanovalec **URŠEJ Roman** – 35 let.

VSEM ISKRENE ČESTITKE!

NAGRADNA ŽREBANJA

APRIL: Od kdaj je Slovenija v NATU?

Od 35 pravih odgovorov so bili izžrebani:

1. nagrada – gospod **Jakopič Stanko** (na sliki)
2. nagrada – gospa **Poprask Marija**
3. nagrada – gospa **Krajnc Brigita**

MAJ: Kam spada Slovenija po 1. maju 2004?

Od 38 pravih odgovorov so bili izžrebani:

1. nagrada – gospa **Hafner Genovefa** (na sliki)
2. nagrada – gospa **Mager Marija**
3. nagrada – gospod **Kremzer Alfred**

JUNIJ: Katera gostilna je znana kot najstarejša v Sloveniji in Evropi?
Od 29 pravih odgovorov so bili izžrebani:

1. nagrada – gospod Kapel Stanislav
2. nagrada – gospa Hovnik Tončka (na sliki)
3. nagrada – gospa Hrastnik Cvetka

foto

ZABAVNI IN KULTURNI PROGRAMI OD APRILA DO JUNIJA

NASTOP BABICE IZ SELNICE OB DRAVI

Gospa Jakopec Marija je tista, ki poskrbi, da skupina Babice že nekaj let, nobeno leto ne pozabi pri nas izvesti svoj program. Babice so pevke, igralko in svojevrstne godbenice. Vedno nam pripravijo nekaj ljudskih pesmi in zaigrajo nov skeč. S svojimi zanimivimi in nenavadnimi instrumenti pa tudi zaigrajo. Nekaj poskočnih na frajtonerici, je za večjo živahnost dodal harmonikar – edini dedek v skupini.

Foto Babice

OBISK ČLANOV DRUŠTVA UPOKOJENCEV RUŠE

Člani DU Ruše nas vsako leto obiščejo in nam pripravijo zanimiv in zabaven program. 15. aprila letos, je bil njihov nastop še posebej pester, saj sta poleg MoPZ DU Ruše in Višičevih deklet, nastopili še skupini harmonikarjev in godbenikov. Na začetku programa, pa nas je pozdravil in nagovoril tudi predsednik DU Ruše g. Karl Lorenčič, ki je bil nad našim domom še posebej navdušen.

Foto DU Ruše

VTISI IZ NAŠEGA GOSTOVANJA

Društvo upokojencev Ruše je dne, 15.4.2004, gostovalo s svojo kulturno skupino, ki so jo sestavljali: moški pevski zbor, harmonikarji, godbeniki in ženski trio.

Ob prihodu z našim avtobusom v vaš kraj, smo bili prijetno presenečeni, kako lepo je urejen, še posebej okolica doma starostnikov.

Vaš sprejem je bil zelo prisrčen in vljuden. Celotna organizacija prireditve je bila vzorno, za kar sta poskrbeli vaši sodelavki gospa Ivica in Manca. Hvala jima za pozornost, ki sta jo izkazali naši kulturni skupini. Seveda še posebej hvala vašim oskrbovancem, ki so nastopajoče pozorno spremljali ter jih večkrat nagradili z aplavzom. Hvala tudi za pogostitev naše skupine.

Obljubljamo, da se bomo še srečali. Ponosni ste lahko na urejenost vašega doma in prisrčno vzdušje, ki vlada v njem.

Želimo vam mnogo zdravja in vas lepo pozdravljamo!

Predsednik D.U. Ruše,
Karl Lorenčič

ODPRTJE RAZSTAVE SLIKARJA EDVARDA ŠISERNIKA

» Z besedo predaja človek človeku svoje misli, z umetnostjo, pa ljudje drug drugemu predajajo svoja čustva«, je dejal Plehanov.

Del svojih čustev ter svoj pogled na svet in veselje, nam je 22. aprila ob odprtju razstave ponudil tudi gospod Edvard Šisernik. Naslov razstave je bil Vesolje – od kod prihajamo in kam gremo. Z njo avtor gledalcu nekako sugerira možne odgovore na ti večni vprašanji. Avtorjeve slike so izdelane v tehniki olje na star les, katere značilnost je, da je lesna podlaga razbrazdana od vremenskih vplivov.

Razstava je bila na ogled do konca meseca maja.

V kulturnem programu ob odprtju, je sodeloval s svojim ubranim petjem Moški pevski zbor Mežiški knapi.

MOŠKI PEVSKI ZBOR MEŽIŠKI KNAPI

Prihajamo iz znanega rudarskega mesta Mežice. Ustanovljen je bil leta 1969. Takrat je bila večina pevcev rudarjev, zato je dobil zbor ime »Mežiški knapi«. Zbor so ustanovili ljudje, ki jim je bila pri srcu lepa slovenska ljudska in umetna pesem, predvsem pa za nas Korošce najlepša-koroška pesem. Med pevci je še vedno nekaj članov, ki so ustanovili zbor in skupaj z novimi člani nadaljujejo tradicijo ohranjanja kulturne dediščine s področja zborovskega petja. Pod goro Peco, že več kot sto let ustanavljajo zборе, ki s pesmijo poživljajo prireditve in ustvarjajo dobro voljo pri ljudeh. Prav to počnemo tudi Mežiški knapi.

Zbor nastopa na mnogih prireditvah v mežiški dolini in drugod, prirejamo tudi samostojne koncerte. Ohranja nas ljubezen do petja in prijateljstvo, ki so ga dolga stoletja gojili MEŽIŠKI KNAPI globoko v osrčju Pece.

Umetniški vodja zбора je Marko Kavtičnik, konec leta bomo z velikim koncertom proslavili 35 let obstoja.

Mežiški knapi

NASTOP LJUDSKIH PEVCEV UP

Ljudski pevci UP sestavljajo mešan oktet. V našem domu so redni gostje vsako leto – letos so bili 5. maja in za vsak nastop se posebej pripravijo. Njihovemu petju vselej radi prisluhnemo in vedno uživamo ob skeču, ki razveseli naša srca in ga pripravijo posebej za nas. Za še bolj pester program, pa sta poskrbela godca, saj smo ob njunih vižah tudi zaplesali.

Foto UP

NASTOP ŽPZ SVOBODA VIŽMARJE-BROD iz Ljubljane

ŽPZ Svoboda Vižmarje-Brod, šteje 38 članic in je lani praznoval 25 let obstoja. To lepo število let, se je zbor namenil proslaviti z nastopi po ostalih pokrajinah Slovenije. V naš dom je poklical g. Luka Kočar, ki skrbi za njihove nastope. Dogovorili smo se, da 13. maja, zapojejo tudi pri nas. Pod vodstvom g. Venčeslava Zadravca, so izvedle koncert, kakršnega mogoče poslušalci niti nismo pričakovali. Občutilo se je, da pevke gojijo dobre medsebojne odnose, kajti taka ubranost v petju in tako pozitivno delovanje navzven sicer ne bi bilo mogoče. Same pevke pa pravijo, da bodo ostale zveste zborovski pesmi in da želijo ohranjati našo prelepo slovensko pesem, s katero bo v lepoti zvenela slovenska zemlja in bomo radostni ljudje, ki živimo na njej. Gospod Zdravec, ki je bil do upokojitve tudi solist v ljubljanski Operi, je solo zapel pesmi Santa Lucia in En starček je živel. Marsikomu v dvorani, se je ob njegovem petju naježila koža. Eno uro trajajoč koncert so končali s skupnim petjem s stanovalci v dvorani.

Foto ŽPZ Vižmarje Brod

Delovna terapevtka,
Ivica Peruš

RAZSTAVLJA VARSTVENO DELOVNI CENTER MUTA

V našem Domu so na ogled slike in gobelini varovancev Varstveno delovnega centra Muta. Običajno otvoritev razstave popestrimo z glasbenimi gosti, ki bi tudi tokrat morali nastopiti. Zgodilo pa se je drugače...

Nastopajočih ni bilo, kaj zdaj?

Odločili sva se, da bova poskusili program kljub vsemu speljati. Z vodjo varovancev gospo Tončko Repnik Vrhnjak smo se dogovorili, da kar sami kaj zapojemo. Po začetni tremi, so se pojavili prvi pevci. Začela sta varovanka Sanja in njen oče, ki je muzikant. Varovanci so bili zelo navdušeni, saj so v njihovem centru uvedli karaoke in kar tekmujejo kdo bo lahko pel v mikrofona. Naenkrat so se pridružili tudi naši stanovalci. Nastal je zanimivi program, ki smo ga ustvarili sami. Pomagali smo s ploskanjem in zbiranjem pesmi. Ustvarili smo poseben, neponovljiv program.

Socialna delavka,
Manca Javornik

IZLET V ŽIČKO KARTUZIJO

Zelo sem vesela, da sem se odločila za ta izlet. Še bolj pa mi je bilo všeč, ko sem zagledala župnika gospoda Vriska, ki nas je pozdravil že na začetku poti. Muzikant Grega je bil tak, da si boljšega ne bi mogli niti zamisliti. Res, muziko smo imeli cel dan.

Ko smo prišli v Žiče, smo najprej imeli mašo. Cerkev je zelo lepa, na novo obnovljena. Po maši smo dobili fino malico, ki so jo pripravile naše kuharice, domači župnik, pa nas je postregel z dobro domačo kapljico.

Pot smo nadaljevali v Žičko kartuzijo. Tam smo si ogledali ostanke nekdanjega samostana, kjer so živeli menihi, zeliščni vrt in lekarno, kjer pripravljajo in prodajajo čaje, kapljice in mazila iz zdravilnih zelišč. Sama sem si kupila en lep kamenček za srečo. Potem smo šli v bližnjo gostilno na kosilo. Hrana je bila zelo dobra, tudi žejni nismo ostali. Nekateri so zaplesali ob zvokih harmonike. Čas je hitro minil in morali smo se vrniti domov. Na letališču pri Slovenj Gradcu smo se ustavili, okrepčali, pa še veliko pesmi zapeli. Muzikant je bil neutrudljiv in nihče se ni dolgočasil. Spremljevalke, ki so bile zraven, so bile nam stanovalcem v vsakem trenutku pripravljene priskočiti na pomoč. S svojo prijaznostjo in družabnostjo, pa so tudi prispevale k dobremu vzdušju in počutju. Za vse to se vsem iskreno zahvaljujem. Bilo je zelo lepo in upam, da bom lahko še kdaj doživela kaj tako »lušnega«.

Stanovalka,
Ana Knap

FOTO

O tem, kako je bilo na izletu sta naši delavki Danica Trstenjak in Janja Mrzel povedali:

»Bilo je zelo veselo, saj nas je ves čas razveseljeval mladi muzikant Grega, ki mu kar ni zmanjkalo pesmi. Vzdušje je bilo enkratno.

Naši stanovalci so kazali veliko zadovoljstvo. Saj kogarkoli si vprašal : » Kako je ? Se vam zdi lepo?« Vsak je odgovoril:« Tako še ni bilo nikoli.«

Pesem je odmevala še, ko smo stopali iz avtobusa.

Prešinila me je misel, kako lepo je če imaš dom in te ima nekdo rad.«

»Kamen, ki sem ga kupila, mi je bil zaradi barve in oblike na prvi pogled všeč. Izbrala sem kamen, ki je bil nekaj posebnega. Njegova moč je začela takoj delovati.

Izročila sem ga stanovalcu gospodu Valterju. Oči so se mu zaiskrile in besed hvaležnosti ni bilo konca. Ugotovila sem, da tega kamna res ne potrebujem. Pri meni je svojo moč že izkazal. Takoj je začel širiti svojo moč v mojem srcu in srcu gospoda Valterja.

Mogoče v Žički Kartuziji niti ne vedo, da lahko poleg energije in moči ti kamni tudi osrečujejo ljudi.

Želim, da njegovemu delovanju ne bi bilo konca. NAJ OHRANJA TUDI ZDRAVJE«.

DOGAJANJA NA DOMSKIH PRIJATELJSKIH SKUPINAH

*

VESELO PRIČAKOVANJE V SKUPINI TULIPAN

Lansko leto smo » tulipanovci« obiskali našo voditeljico Tončko, muzej in črno kuhinjo v Libeličah, druženje pa smo veselo zaključili pri Tončki doma, kjer smo uživali v prelepi naravi in njenem cvetličnem vrtu.

Letos sem enkrat omenila, da bomo morali še k meni in beseda je padla na plodna tla. Čeprav sem bila zadnji mesec obremenjena z učenjem, nisem pozabila na obljubo. Tudi člani skupine so me spodbujali in nestrpno čakali kdaj bo izpit za mano, saj so vedeli, da gremo potem v Pameče.

Končno je napočila sreda. Odločili smo se, da nas gre samo osem, saj ostalim trenutno zdravstveno stanje ni dopuščalo, da bi se odpravili na pot. Prijazno nas je vozil in spremljal Srečko.

Vreme se je že od jutra kisalo, vendar je sonce vztrajno preganjalo oblake. Dan je bil ravno pravnjki za izlet. Enako je bilo tudi naše razpoloženje.

Najprej smo obiskali trobeljsko cerkev, kjer nas je pričakal ključar. Zavetnica je sv. Marija, zato smo njej v čast zapeli vse Marijine pesmi, ki smo se jih spomnili. Za spomin pa smo se še slikali pred prelepim, pred kratkim obnovljenim oltarjem. Nedaleč od cerkve stoji moja hiša, ki pa se že nahaja v Pamečah. Meja med Pamečami in Trobljami je namreč potok, ki teče ob naši hiši. Posedli smo se kar pod balkon, saj je bilo v senci jablane najbolj prijetno, pa še moj zlati prinašalec mladiček Lars, je lahko bil z nami.

Koliko veselja je bilo v očeh naših stanovalcev, ko so ga gledali in božali, ko je uganjal svoje norčije. Najbolj zanimivo je bilo, ko je Roziki iztrgal iz rok robček in ga odnesel v svojo hišo. Takrat so se mu vsi od srca nasmejali.

Moja mama nam je v tem času postregla pecivo in skuhalo kavo, mi pa smo še veselo zapeli in se počasi začeli odpravljati proti gostilni Ržen, kjer so nam pripravili pico. Tudi to je bil za naše stanovalce poseben dogodek, saj so nekateri jedli pico prvič v življenju. Bili so navdušeni, okus jim je bil všeč. Le naša Ika se je določila, da je ne bo jedla. Pico smo nesli tudi v Dom našim članom, ki se niso mogli udeležiti izleta.

Dan se je počasi nagibal v pozno popoldne, zato smo se začeli odpravljati. V dar in spomin od Tončke in članov sem dobila album, pa še Lars je dobil svoj priboljšek – pasjo čokolado. Hvala!

Izlet je zagotovo uspel. Saj ni lepšega kot pričakovati in pripravljati se...in sprejeti; shraniti lepe vtise za »deževne« dni.

Manca

FOTO

BITI ZADOVOLJEN JE TUDI SREČA

Bilo je lepo in sončno jutro, ko smo se odpravili na izlet z avtobusom proti Žičam. Tam smo se ustavili pri farni cerkvi. Ker nas je spremljal gospod župnik iz Črne, smo tam opravili sveto mašo in si ogledali Cerkev, ki je zelo lepa.

Nato smo nadaljevali pot v Kartuziji in si ogledali zapuščen samostan. Po dolgem kosilu smo se malo poveselili, zaplesali in se okrepčali z dobrim vinom. Proti Domu smo se vrnili dobre volje.

Ker se je obetalo lepo vreme, smo se s skupino odpravili na kratek izlet v Troblje, tam smo si ogledali lepo malo cerkvico in zapeli. Nato nas je Manca povabila na svoj dom v Pameče, kjer nas je njena mama lepo sprejela in nas tudi postregla z raznimi dobrotami in pijačo. Zato ji lepa hvala. Od tam smo šli peš do gostilne Ržen na zelo dobro pico in pivo. Tako smo zaključili nepozaben popoldan.

Za ta lepi izlet pa se moramo zahvaliti gospodu Direktorju, ki nam je dal dovoljenje. Lepa hvala tudi sestri Tončki za ves trud in gospodu Srečku, ki nas je vozil. Posebna hvala pa Manci, ki nas je povabila in na polepšala dan.

Članica skupine TULIPAN
Marija Poprask

P E C A V TEM POLLETJU

Sestajamo se vsak torek med pol drugo in pol tretjo uro. Srečanje odpade le, če smo na izletu ali pa zaradi kakšne druge skupinske prireditve. V skupini je sedaj 13 članov, saj sta se nam v aprilu pridružili še dve novi članici, ki skrbno prihajata v našo veselo družbo, če nista kje na prijetnejšem oddihu.

Na torkovih srečanjih se pogovarjamo o različnih temah. Velikokrat Olga pripravi gradivo, ki ga na hitro preberemo in potem se o tej temi tudi pogovarjamo. Ob rojstnih dnevih si natočimo kozarček vinca, zapojemo in izrečemo najlepše želje za zdravje in dobro počutje tudi med prijatelji v naši skupini. Po predavanjih, po kulturni predstavi, po izletu in po kakšni delavnici pa na skupini vedno poklepetamo tudi o teh dogodkih. Ko pa nam zmanjka tudi teh tem, pa ko zmanjka tudi svetnikov in praznikov, je pa na vrsti petje. Ja, kar premalo se posvečamo petju, čeprav smo vsi dobri pevci. Pa bomo naše pevske sposobnosti še izbrusili, saj imamo v mesecu oktobru tukaj v našem domu srečanje skupin.

Pa obudimo malo naš spomin na dogajanja v skupini v polletnem obdobju:

- Januarja smo imeli zelo zanimivo predavanje z diapozitivi o Kanadskih Eskimih – Inuitih, o njihovi zgodovini, o življenju in preživetju v mrazu, videli smo njihova oblačila in tudi poskusili njihov kruh.
- Februarja smo veselo rajali skoraj vsi maskirani in nasmejani.
- Marec je bil strašno delaven, saj smo imeli kar štiri delavnice z naslovom »Dan ljubezni s poslancem Mirkom Zamernikom«, ki so se zaključile s pristrčnim kulturnim programom poslančeve skupine in s pristrčnim nastopom osnovnošolskih otrok, ki so nas vse obdarili s svojimi izredno lepimi risbicami. Bil je res pravi dan ljubezni. V okviru Združenja Lučka smo si s stanovalci doma ogledali v mariborskem gledališču predstavo Štefka in Milan.
- Aprila smo imeli predavanje g. Olge Emeršič o glini in o drevesih.
- Maja pa smo bili na izletu stanovalcev doma v Žiče in Žiško kartuzijo. Veliko smo lahko povedali o tem prijetnem izletu ostalim članom skupine, ki se ga zaradi zdravstvenega stanja niso mogli udeležiti.
- Junija pa nismo bili kje drugje kot pa na našem pikniku v parku, kjer smo se najedli, napili in med sabo veselo klepetali.

Ker pa moramo voditeljice voditi tudi malo evidence, naj vam povem, da so bili člani naše PECE prisotni na skupini v prvem polletju kar 180 ur, voditeljici pa sta opravili 182 ur prostovoljnega dela. To pa so že kar lepe številke, ali ne?

Po dopustih nas čaka zelo delovna jesen o čemer pa bomo pisali v prihodnjih številki naše revije.

Prisrčne pozdrave vsem na PECI

Prostovoljki,
Anica Debenjak in Olga Isak

Nedolgo nazaj, je praznovala naša voditeljica Anica Debenjak, članica skupine gospa Štahr, je zanjo napisala tole čestitko:

**»Radostno nam srce igra in sreča se raduje,
ko vaš veseli rojstni dan med nami se praznuje.
Bog daj Vam mnogo srečnih let še tukaj preživeti,
a enkrat daj Vam dobri Bog, še srečneje umreti!«**

V poletni vročini, člani skupne **EDELVAJS** preživljamo srede v prijetni senci domskega parka. Takole se spominjamo dogodkov iz mladosti:

Brigita: V mladih letih smo veliko delali. Najraje se spominjam ur na paši. To je bil čas, ko sem jahala konje, pela in nabirala rože. Postavila sem si tudi peč, kjer sem pekla jabolka, koruzo in krompir. Moj oče, pa se je grozno bal za jabolka in mi je nekega dne hotel razdreti peč. Toda, ko je je zgrabil, je bila vroča in se je opekel. Potem je bil šele jezen name in na jabolka. » Ti bom jaz že dal tvoja jabolka...«
Vedno se rada spominjam tega dogodka in vedno se bo njem nasmejim.

Kristjan: Iz mladosti so mi v najlepšem spominu ostali dnevi, ki se sem jih preživel v planinah. Nekoč smo se s prijatelji odpeljali z motorji na Veliko planino. Tam smo preživeli cel teden. Planinarili smo, dobro jedli in pili, predvsem pa smo bili v dobri družbi in dobre volje.

Štefka:

Rada se spominjam vseh mojih izletov po Jugoslaviji, izletov v Italijo in na Češko. Rada sem ušla sivemu vsakdanu in s prijateljicami uživala v spoznavanju in odkrivanju lepote sveta. V lepem spominu so mi ostale Benetke, kjer sem preživela kar nekaj dni. Cerkve, katedrale, mostovi, to se nikoli ne pozabi.

Zelo lepo sem se imela tudi na Ohridskem jezeru. Domačini so bili prijazni in navdušeni nad Slovenci.

Nekoč, ko sem bila v Portorožu, sem dobila diplomo za pitje kave... ha,ha,ha

Voditeljica,
Marina Oderlap

PO NAČRTU IN SREČI URAVNANA ŽIVLJENJSKA POT

V lepem pričakovanju je prišla kot novi član v mlado družino punčka, z imenom Karlinca. Bila je zlati sonček in srček mamice in očka, njuna izpolnjena srčna želja.

Mala punčka je rasla. Prerasla je vse faze, od majhne štručke do cicibana, malega šolarja, velikega šolarja, dijakinje. Dorasla je v polnoletnost, se zaposlila in hrepenela po ljubezni.

Na nasprotni strani se je razvijala podobna pot malega fantka, ki sta mu starša dala ime Karli. Iz male štruce, ki so jo sprva pestovali v naročju, je zlezel na tla. Vedoželjnost ga je spremljala skozi vsa obdobja odraščanja. Po končanem šolanju je moral odslužiti še vojaščino. Kot mlad fant se je vrnil na vas in se zaljubil v lepo Karlinco. Tihi klic mladih, komaj prebujajočih se čustev, je počasi prerasel v trdno vez. Odločila sta se, da tem čustvom dodata še tisto najsvetejše. Poročila sta se v veselje vseh, ki so ju imeli radi.

Tudi v njiju je tlela želja po potomcih. Imela sta jih. Skrbela sta, da so zrastle v poštene in dobre ljudi. Ko so odrasli, so odšli po svoje, svojim željam in hotenjem naproti.

Karlinca in Karlek, pa sta budno bdela nad njimi in počasi zorela. Vedno bolj sta bila odvisna drug od drugega. Kot sta složno in z ljubeznijo premagovala vse dosedanje težave, sta se odločila, da jih bosta tudi vnaprej. Leta so neusmiljeno tekla. Na vrata jima je potrkala starost. Nič več ni bil njun korak prožen. Roke so tipale v poltemi. Osamljenost je postala njuna družabnica. Saj ne, da bi bila od otrok pozabljena, le časa niso imeli vedno zanj.

Leta so tekla, za jesenjo je prišla zima. Še bolj sta postala odvisna drug od drugega. Pomagala sta si pri vseh opravilih: vstajanju, oblačenju, hoji, skupaj sta postorila vse. Spoznala sta, da čas prehitro teče, z njim pa se tudi kolo življenja hitreje vrti.

Vsak večer sta bila bolj utrujena. Nikoli pa nista bila brez volje in ljubezni. Molila sta in v molitvi zaspala. Spanec je njune težave za kratek čas pregnal iz njunih misli. Jutri pa se začne nov dan...večer...molitev, za zahvalo, za še en preživet dan. Molila bosta in si stala ob strani vse dotlej, ko se bo njun krog življenja iztekel.

Stanovalka

HOROSKOP

Naš stanovalec gospod Oto Kreft je velik ljubitelj astrologije in vsega kar sodi zraven. O horoskopu nam je napisal naslednje:

Poznamo krščanski, kitajski, indijski in asteški horoskop. Oblikujejo se po nebesnih znamenjih, torej po položaju nebesnih teles v osončju. Pri napovedovanju horoskopa je pomembna lega planetov in podplanetov. Sestavljalci horoskopov stoletja opazujejo ljudi, po znamenjih v katerih so rojeni. Vsak sestavljalac horoskopa mora dobro poznati vedo o gibanju nebesnih teles – astrologijo. Za določanje horoskopa posameznika, pa moramo vedeti njegov mesec, dan, leto in uro rojstva.

Pa pogledjmo kaj Vam pravijo zvezde?

Neka oseba vam želi pomagati, a ne ve kako naj pristopi. Poskušajte se sprostiti v naravi in dobri družbi. Pričakujte obisk!

Življenje je zelo raznoliko. Nekatere stvari se uredijo same od sebe. V tem času boste veliko postorili. Obeta se vam zanimiva sprememba!

Lahko se nadejate zelo prijetnih dni. V tem obdobju vas čakajo presenečenja, ki bodo zelo ugodno vplivala na vaše počutje.

Združili boste prijetno s koristnim. Jesen bo toliko bolj zanimiva, zaradi naključnih dogodkov. Poskrbite za gibanje na svežem zraku!

Ne zapletajte si življenja po nepotrebnem. Bodite bolj odločni. Povejte svojim bližnjim kaj želite, potem bodo stvari za vas zasijale v lepši luči.

Vsaka stvar je za nekaj dobra. Zdi se, da so se nad vas zgrnili temni oblaki, vendar za vsakim dežjem posije sonce. Pogovorite se z znanko!

Prav bi bilo, da bi utrdili staro prijateljstvo. Boste videli, kako zanimivo bo. Pričakujte pomemben obisk!

Kdor čaka, dočaka. Obiska se boste razveselili, kot že dolgo ne. Izvedeli boste novico, ki vas bo še dolgo spravljala v smeh.

Končno lahko uresničite, kar ste si zastavili. Bodite vztrajni. Vaša dobra volja bo privabljala prijatelje v vašo družbo.

Privoščite si nekaj lepega in poskusite uživati vsak trenutek. Malo bolj popazite na zdravje. Kmalu se boste zelo zabavali!

Dobra družba vam veliko pomeni, zato je nikar ne zanemarjajte. Odrtgajte si nekaj časa za dolg sprehod v naravi.

Odslej vam bo šlo vse kot po maslu. Obeta se zanimiv dogodek, ki vam bo še dolgo ostal v spominu. Zadovoljstvo vam bo kar sijalo z obraza.

MALO ZA ŠALO, MALO ZA RES...

Z A B A V N I K V I Z

- 1. Kaj loči države med seboj?**
a) kreganje b) slaba volja c) nevoščljivost d) meja
- 2. Kako se še drugače reče pristanišču ali luki?**
a) letališče b) rt c) pristan d) polotok
- 3. Kako se imenuje slovenska himna?**
a) slovenica b) zdravljica d) pesnica e) popevka
- 4. Koliko dni ima mesec avgust?**
a) 30 b) 28 c) 31 d) 365
- 5. Kateri od naštetih časnikov ni dnevnik?**
a) Večer b) Delo c) Družina d) Slovenske novice
- 6. Kdo je prvi svetopisemki človek, mož od Eve?**
a) Janez b) Adam c) Stanko d) Miha
- 7. Kako se nadaljuje pregovor » Kdor visoko leta....?«**
a) visoko pade b) nikoli ne pade c) poleti d) nizko pade
- 8. Kakšna je žolta barva?**
a) rdeča b) modra c) rumena d) zelena
- 9. Kakšno vrednost ima bankovec, ki mu pravimo »jurček«?**
a) 10 tolarjev b) 50 tolarjev c) 200 tolarjev d) 1000 tolarjev
- 10. Katera obletnica poroke je pri nas srebrna poroka?**
a) 25 let b) 50 let c) 10 let d) 20 let

Želim vam veliko uspeha pri reševanju!

Pravilni odgovori so: d,c,b,c,c,b,d,c,d,a.

ZGODNJI PEVEC

"Zakaj petelin poje tako zgodaj zjutraj?"
"Ker potem, ko se kokoši zbudijo, ne upa odpreti kljuna!"

PLAČILO

Bog je ustvaril prvega Gorenjca. Vprašal ga je, če si kaj želi. Gorenjec mu je odgovoril:

"Želim planino!"

In Bog je Gorenjcu ustvaril planino.

"Želiš še kaj?" ga je vprašal.

"Ja, želim si kravo."

In Bog je Gorenjcu ustvaril kravo. Gorenjec je pomolzel kravo in poskusil mleko.

"Odlično mleko je!" je rekel Gorenjec.

"Daj ga še meni malo za poskušnjo!" mu je rekel Bog.

Gorenjec mu je izročil skodelico mleka in Bog ga je z užitkom spil.

"Želiš še kaj?" je vprašal Bog.

"Ja. Želim plačilo za skodelico mleka!"

HVALEŽNOST

Pri verouku so se pogovarjali o hvaležnosti. Učenci drugega razreda so prvošolcem delili pole papirja, na katerih so morali mlajši učenci označiti, za kaj vse so hvaležni. Navedeni so bili tudi družinski člani: oče, mati, brat in sestra. Ko so začeli izpolnjevati pole je mala Maja rekla svoji sosedu pri mizi:

"Mojemu bratu ne morem biti hvaležna, saj ga nimam!"

"Označi ga!" je svetovala sošolka. "Lahko si hvaležna, da ga nimaš!"

NI V HOTELU

Pijanček se usede v taksi da ga odpelje v hotel. Takoj se začne slačiti, taksist pa ga prekine: "Ne slačite se v avtu! Počakajte, da se pripeljeva do hotela!"

"Kaj? Ali nisem v hotelu?" presenečeno vpraša pijanček. "To bi mi morali pa povedati že prej, da se ne bi sezul pred vrati!"

NUDISTIČNA PLAŽA

- Stanka, si prvič na nudistični plaži?
- Ja, kaj pa ti? Si že kdaj bila?
- Ne, zato mi je vse novo. Poglej tistega vampastega, plešastega dedca, kako domišljavo nosi svoj trebuh, pod njim pa ni kaj veliko...
- Tisto je moj mož.
- Oh, žal mi je...

- Kako je šele menil!

MED NAMI...

VIOLINA IN KVOBUK

Je Mojčika moja violino
v roke vzeva
na vejko veselje vseh nas
je špilat začeva.

Zdaj špilam jaz s kvobukom
na gvavi
in Mojčika zravn mene
na vsaki zabavi.

V domu črneškem
na kaki proslavi
naju mešana družba
različnih lidi
prisrčno pozdravi.

Kar topvo je nama pri
srčku
ko vidima kak mavo
je treba,
da gratajo solzni
dve očki.

So prabice in bice
ble včasih lepotice
zdaj pa je zgubano
jihovo lice.

Nemo strmijo
si družbe želijo
pa ambart na leto
cil den se s svojo
žvahto veselijo.

V koroškem narečju napisala, Ana Gruber

ŽIVLJENJE V DOMU

Stanovalci so vključeni v razne skupine. Namen teh skupin je preživljanje prostega časa in krajšanje brezdelja. Dneve nam popestrijo prijazne medicinske sestre, strežnice in vso osebje od tretjega nadstropja, do kletnih prostorov, vključno z upravnimi delavci in kuhinjo. Ker smo pač ljudje, imamo vsi tudi kakšen slab dan in smo kdaj pa kdaj tudi malo sitni, vendar se z dobro voljo lahko vsi nesporazumi zgladijo.

Stanovalec,
Oto Kreft (na sliki drugi z desne)

NOVI DOM V MOJEM ŽIVLJENJU

Pišem za svojo dušo in razpoloženje, da se ne bi počutila odrinjeno, saj sem šele prišla v dom starostnikov v Črnečah in še nikogar ne poznam razen gospe Kamnikove in Javornikove.

Dom je lepo urejen, osebje prijazno in uslužno, zato upam, da se bom kmalu vživela. Pridružila sem se že telovadni uri.

Pohvaliti moram gospo terapevtko, katera ima veliko potrpljenja z nepokretnimi. Ob koncu terapije smo veselo zapeli. Zraven je tudi sobica ročnega dela. Jaz namreč zelo rada kvačkam in moj hobi tukaj nadaljujem. Gibanje imam malo omejeno, ker se mi zelo vrti in želim, da bi našla gospo, ki bi hotela z mano hoditi malo po okolici. Ker sem kot mladenka živela s starši šest let v Dravogradu, sem prva dva dni hodila proti Dravi in opazovala preko nje in obujala spomine na mladost.

Bivam v lepi sobici. Okolje je polno rož, katere zelo ljubim. Tudi čistoča je v redu, k temu moramo tudi sami pripomoči, saj je veliko starostnikov na vozičkih, ki potrebujejo nego in kretanje. Osebje ima veliko dela in potrpljenja.

Naj zaenkrat zadostuje ta moj prvi vpis tukajšnjega življenja, pa drugič več.

Stanovalka,
Tončka Bukovec